

Retten behøvede ikke at sættes, førend den følgende Dag, — saaledes maa det ogsaa nu overlades til dem at fortolke Grundloven. Dersom man nu i en almindelig Lov fortolker Grundloven paa en vis Maade, og vedkommende Domstol finder, at den Fortolkning, der indeholdes i denne Lov, ikke er den rigtige, saa vil der optaae Spørgsmaal, om Loven er gyldig; thi en almindelig Lov kan ikke være gjældende, naar den er i Strid med Grundloven, undtagen den indeholder Forandringer, som ere vedtagne i Overensstemmelse med Grundlovens § 100. Derfor finder jeg det meget betænkeligt i en almindelig Lov at optage en Sætning, der ligesom giver sig Udseende af at give en authentisk Fortolkning af Grundloven. Men noget ganske Andet er det, at man i en Lov, der gaaer ud paa at uddanne Institutioner, som blot ere forkyndte ved en almindelig Grundsætning i Grundloven, maa nødvendigviis gaae ud fra en vis Mening om Grundlovens Betydning; det kan virkelig ikke undgaaes. Ligesaadant er det, at man i det daglige Liv idelig maa ved at rette sig efter Grundloven handle efter en vis forudsat Mening om den sande Betydning af Grundloven; det kan heller ikke undgaaes; og naar der skulde her i Thinget forfattes et Regulativ, og der opstaaer Spørgsmaal om, hvorledes en vis Paragraph i Grundloven, og navnlig her dens § 66, skal forstaaes, saa forekommer det mig, at der virkelig ikke var det Mindste at indvende imod, at man fulgte den Regel, som ansees at være gjældende i Grundlovens § 66; Regulativet er da forsaavidt ikke nogen Lov. Det er altsaa det, jeg har fundet betænkeligt ved Lovforslagets § 9, at det forekommer mig, at denne Bestemmelse ligesom forkynder sig paa en Maade som en authentisk Fortolkning af Grundloven, naar den nemlig siger: „undtagen hvor en saadan ikke uden at overtræde Grundlovens § 85 kan udsættes“, hvori det altsaa er forudsat, at man vilde overtræde Grundloven, hvis ikke Retten blev sat en Søndag, i Tilfælde af, at Nogen var bleven anholdt om Løverdagen.

Andrø: Efter de af den ærede Justitsminister nu fremsførte Ytringer skal jeg først udtale, hvori jeg er fuldkommen enig med den ærede Minister, og dernæst fluttelig gjøre op-

mærksom paa, hvori Uenigheden er begrundet. Naar han fremhæver, at Grundloven kun kan forandres — idetmindste, hvad dens væsentlige Bestemmelser angaaer, thi der findes jo enkelte Undtagelser nævnte, — efter § 100, er jeg deri fuldkommen enig med ham. Naar den ærede Minister fremdeles ansøjer, at heller ingen authentisk Fortolkning af Grundloven vil kunne gives uden i Overensstemmelse med § 100, og da nærmere bestemmer, hvad der skal forstaaes ved en authentisk Fortolkning, saaledes, at ved en authentisk Fortolkning skal forstaaes en saadan Udtalelse af den lovgivende Magt, ved hvilken et eller andet Punct i Grundloven, der er tvetydigt, gives en nærmere bestemt Betydning, er jeg ogsaa deri enig med ham. Derimod bestaaer min Uenighed med ham i, at jeg ikke er istand til at see Skygge af authentisk Fortolkning i det nærværende Forslags § 9. Hvis det skal være en authentisk Fortolkning, er det min Paastand, at den lovgivende Magt er uafladelig nødt til authentisk at fortolke Grundloven. Min Paastand er altsaa kun, at i § 9 af Forslaget seer jeg ikke Spor af nogen authentisk Fortolkning af Grundloven. Iøvrigt, uden nærmere at skulle gaae ind paa den vedkommende Bestemmelse i § 85 af Grundloven, indseer jeg heller ikke, hvorledes der kan optaae nogen Tvivl om denne. Hvilken Betydning Domstolene i sin Tid have givet Frdn. 3die Juni 1796, § 25, forekommer mig aldeles Intet at have med den bestemte Udtalelse i Grundloven af 1849 at gjøre; og, hvad den Fare angaaer, hvortil den ærede Minister henpegede, der kunde fremkomme ved, at Domstolene, naar en Lov var udkommen, der henholdt sig til, opklarede og nærmere bestemte visse i Grundloven indeholdte almindelige Forfrifter, da kunde komme i det Tilfælde, saa at sige, at cassere Loven, for at holde sig til Grundloven, da er jeg aldeles ude af Stand til at indrømme, at dette Tilfælde nogenstunde kan forekomme. Naar der af den lovgivende Magt, Rigsdagen og Kongen i Forening, udgives en Lov, da er den i Overensstemmelse med Grundloven, idetmindste for Domstolenes Vedkommende, og Ingen i Landet har Ret til noget Dieblif at tvivle derom. Domstolene maae stedse holde sig til